

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย(ก)	
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(ข)
กิตติกรรมประกาศ	(ง)
สารบัญ	(จ)
คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ	(ญ)

บทที่ ๑ บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๔
๑.๓ ปัญหาที่ต้องการทราบ	๔
๑.๔ ขอบเขตของการวิจัย	๕
๑.๕ คำจำกัดความของศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย	๕
๑.๖ ทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๖
๑.๗ วิธีดำเนินการวิจัย	๑๐
๑.๘ ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	๑๐

บทที่ ๒ ประวัติความเป็นมาของคัมภีร์คฤหัตถ์ที่ปนิมหาคันฐี

๒.๑ ข้อมูลพื้นฐานของคัมภีร์คฤหัตถ์ที่ปนิมหาคันฐี	๑๑
๒.๑.๑ ประวัติความเป็นมาของคัมภีร์คฤหัตถ์ที่ปนิมหาคันฐี	๑๑
๒.๑.๒ ความหมายของคฤหัตถ์ที่ปนิมหาคันฐี	๑๑
๒.๑.๓ อักษรที่ใช้ในการจารึกคัมภีร์คฤหัตถ์ที่ปนิมหาคันฐี	๑๒
๒.๑.๔ โครงสร้างเนื้อหาของคัมภีร์คฤหัตถ์ที่ปนิมหาคันฐี	๑๓
๒.๑.๕ ลักษณะการจารของคัมภีร์คฤหัตถ์ที่ปนิมหาคันฐี	๑๓
๒.๑.๖ ลักษณะทางไวยากรณ์	๑๔
๒.๑.๗ ข้อผิดพลาดในการจาร	๑๕

๒.๑.๘ ตารางการเปรียบเทียบข้อความที่จารึกผิดพลาด	๑๖
๒.๑.๙ คติความเชื่อในการสร้างคัมภีร์ธรรมทางพุทธศาสนา	๑๗
๒.๑.๑๐ การจารึกอักษรธรรมลงบนในลาน	๑๘
๒.๑.๑๑ อานิสงส์ในการสร้างคัมภีร์ทางพุทธศาสนา	๑๘
บทที่ ๓ ประวัติความเป็นมาของวัดสูงเม่นและครุบาทัญจนมหาเถระ	๒๑
๓.๑ ประวัติความเป็นมาของวัดสูงเม่น จังหวัดแพร่	๒๑
๓.๑.๑ การรวบรวมคัมภีร์ธรรมของวัดสูงเม่น	๒๒
๓.๑.๒ การเก็บรักษาคัมภีร์ธรรมวัดสูงเม่น	๒๓
๓.๑.๓ ประเพณีตากธรรมของวัดสูงเม่น	๒๔
๓.๑.๔ คุณค่าของคัมภีร์ทางพุทธศาสนา	๒๔
๓.๑.๔.๑ คุณค่าทางพุทธศาสนา	๒๕
๓.๑.๔.๒ คุณค่าทางสังคม	๒๕
๓.๑.๕ สรุป	๒๖
๓.๒ ประวัติและผลงานครุบาทัญจนอรัญญวาสีมหาเถระ	๒๖
๓.๒.๑ ชาตินาม	๒๗
๓.๒.๒ การศึกษา	๒๗
๓.๒.๓ การบรรพชา	๒๗
๓.๒.๔ การอุปสมบท	๒๗
๓.๒.๕ การเดินทางไปศึกษาต่อและปฏิบัติธรรม	๒๘
๓.๒.๖ การนำพระบรมธาตุจากพม่าสู่เวียงโกศัย	๒๙
๓.๒.๗ ความฉลาดในพระธรรมวินัย	๒๙
๓.๒.๘ ผลงานของท่านครุบาทัญจนอรัญญวาสีมหาเถระ	๒๙
๓.๒.๙ สรุป	๒๙
บทที่ ๔ ศึกษาหลักธรรมองค์ความรู้ที่ปรากฏอยู่ในคัมภีร์อุยหัตถที่ปนิมหาคัณฐี	๓๑
๔.๑ การทำสังคายนาพระไตรปิฎก	๓๑
๔.๑.๑ ปฐมสังคายนา	๓๑

๔.๑.๒ ทศยัสสังคายนา	๓๓
๔.๑.๓ ตศยัสสังคายนา	๓๔
๔.๑.๔ สังคายนาลังกาวิป	๓๖
๔.๑.๕ การแตก ๒ นิยายใหญ่	๓๖
๔.๑.๖ สรุปการทำสังคายนา	๓๗
๔.๒ ปฏิจัสมุปบาท	๓๘
๔.๒.๑ อวิชา	๓๙
๔.๒.๒ สังขาร	๔๐
๔.๒.๓ วิญญาน ๖	๔๑
๔.๒.๔ วิญญานแบบข้ามภพข้ามชาติ	๔๒
๔.๒.๕ นามรูป	๔๓
๔.๒.๖ สฬายตนะ	๔๔
๔.๒.๗ ผัสสะ	๔๕
๔.๒.๘ เวทนา	๔๕
๔.๒.๙ ตัณหา	๔๖
๔.๒.๑๐ อุปาทาน	๔๗
๔.๒.๑๑ ภพ	๔๘
๔.๒.๑๒ ชาติ	๔๙
๔.๒.๑๓ ชราและมรณะ	๔๙
๔.๒.๑๔ โสกะปริเทวะทุกขัโถมันัส อุปายาส	๔๙
๔.๒.๑๕ ผู้เห็นปฏิจัสมุปบาทชื่อว่าเห็นธรรม	๕๐
๔.๒.๑๖ พุทธอุทานคาถากับปฏิจัสมุปบาท	๕๐
๔.๓ อธิบายเรื่องกำเนิด ๔	๕๒
๔.๓.๑ อารมณแห่งการปฏิสนธิ	๕๒
๔.๓.๒ ปฏิสนธิวิญญานของมนุษย์	๕๓
๔.๓.๓ จิตที่ทำหน้าที่ในการตายและเกิด	๕๓
๔.๓.๔ เหตุปัจจัยที่ทำให้เกิดในภพใหม่	๕๔
๔.๓.๕ องค์ประกอบของการปฏิสนธิของมนุษย์	๕๔

๔.๔ บัว ๓ เหล่ากับบุคคล ๔ จำพวก	๕๕
๔.๔.๑ บัว ๓ เหล่า	๕๖
๔.๔.๒ บุคคล ๔ จำพวก	๕๖
๔.๕ การแสดงธรรมจกกับปวัตตนสูตร	๕๗
๔.๕.๑ ความหมายของธรรมจกกับปวัตตนสูตร	๕๘
๔.๕.๒ ธรรมจักรคือสัญลักษณ์ของพุทธศาสนา	๕๘
๔.๕.๑ เนื้อหาที่สำคัญในพระสูตร	๕๙
๔.๕.๔ ผลที่ได้รับจากการแสดง	๕๙
๔.๖ อธิบายอริยสัจ ๔	๖๐
๔.๖.๑ ความหมายของอริยสัจ ๔	๖๐
๔.๖.๒ สัมมาทิฐิเป็นหัวหน้าของมรรคทั้ง ๘	๖๔
๔.๖.๓ คำว่า “ญาณ” ในความหมายของอริยสัจ ๔	๖๕
๔.๖.๔ ตารางญาณ ๓ ที่เป็นไปในอริยสัจ ๔	๕๕
๔.๗ อธิบายอนัตตลักษณะสูตร	๖๖
๔.๗.๑ เนื้อหาหลักธรรมในพระสูตร	๖๖
๔.๖.๒ ลักษณะความเป็นอนัตตา	๖๗
๔.๖.๓ สรุปการแสดงอนัตตลักษณะสูตร	๖๘
๔.๘ ขสกุญฺตรออกบวช	๖๘
๔.๘.๑ ทรงแสดงอนุพุทฺธิกา	๖๙
๔.๘.๒ บิณฑของขสกุญฺตรออกติดตาม	๖๙
๔.๘.๓ ขสกุญฺตรบรรลู่เป็นพระอรหันต์	๗๐
๔.๘.๔ สหายคฤหัสถ์ ๕๔ คนของพระยสะออกบรรพชา	๗๐
๔.๙ การส่งสาวกชุดแรกไปประกาศพรหมจรรย์	๗๑
๔.๙.๑ นโยบายในการเผยแผ่พระธรรมคำสอน	๗๑
๔.๙.๒ ทรงอนุญาตการบรรพชาและอุปสมบทด้วยไตรสรณคมน์	๗๒
๔.๙.๓ วิธีการบวชด้วยไตรสรณคมน์	๗๒
๔.๙.๔ การให้สิกขาบท ๑๐ ข้อแก่ผู้บวชเป็นสามเณร	๗๔
๔.๙.๕ โปรดสหายภิกษุ ๓๐ คน	๗๕

๔.๕.๖ โปรรชฎิลสามพี่น้อง	๓๖
๔.๕.๗ สรุป	๓๖
บทที่ ๕ สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ	๓๘
๕.๑ สรุปผลการศึกษา	๓๘
๕.๒ ข้อเสนอแนะ	๓๙
๕.๒.๑ ข้อเสนอแนะทั่วไป	๓๙
๕.๒.๒ ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	๔๐
บรรณานุกรม	๔๑
ภาคผนวก	๔๔
ประวัติผู้วิจัย	๒๘๒

คำอธิบายและสัญลักษณ์และคำย่อ

๑. การใช้อักษรย่อ

อักษรย่อในวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ใช้อ้างอิงจากพระไตรปิฎกฉบับภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นหลักโดยใช้ระบบย่อคำ ดังต่อไปนี้

พระวินัยปิฎก

วิ.ม.	(บาลี)	=	วินยปิฎก	มหาวคคปาติ	(ภาษาบาลี)
วิ.ม.	(ไทย)	=	วินัยปิฎก	มหาวรรค	(ภาษาไทย)
วิ.จู.	(บาลี)	=	วินยปิฎก	จูพวคคปาติ	(ภาษาบาลี)
วิ.จู.	(ไทย)	=	วินัยปิฎก	จูพวรรค	(ภาษาไทย)

พระสุตตันตปิฎก

ที.สี.	(บาลี)	=	สุตตฺตปิฎก	ทีฆนิกาย	สีลภขฺนุชวคคปาติ	(ภาษาบาลี)
ที.สี.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	ทีฆนิกาย	สีลภขันธวรรค	(ภาษาไทย)
สํ.ส.	(บาลี)	=	สุตตฺตปิฎก	สํยุตฺตนิคาย	สคถวคคปาติ	(ภาษาบาลี)
สํ.ส.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	สังยุตตนิกาย	สคถวรรค	(ภาษาไทย)
สํ.นิ.	(บาลี)	=	สุตตฺตปิฎก	สํยุตฺตนิคาย	นิทานวคคปาติ	(ภาษาบาลี)
สํ.นิ.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	สังยุตตนิกาย	นิทานวรรค	(ภาษาไทย)
ที.ปา.	(บาลี)	=	สุตตฺตปิฎก	ทีฆนิกาย	ปาฏิกวคคปาติ	(ภาษาบาลี)
ที.ปา.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	ทีฆนิกาย	ปาฏิกวรรค	(ภาษาไทย)
อง.ติก.	(บาลี)	=	สุตตฺตปิฎก	องฺคฺตฺตรนิคาย	ติกนิปาตปาติ	(ภาษาบาลี)
อง.ติก.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	อังคุตตรนิกาย	ติกนิบาต	(ภาษาไทย)
ที.ม.	(บาลี)	=	สุตตฺตปิฎก	ทีฆนิกาย	มหาวคคปาติ	(ภาษาบาลี)
ที.ม.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	ทีฆนิกาย	มหาวรรค	(ภาษาไทย)
ม.มู.	(บาลี)	=	สุตตฺตปิฎก	มชฺฌนิคาย	มูลปณฺณาสกปาติ	(ภาษาบาลี)

ม.อ.	(บาลี)	=	สุตตนต์ปิฎก	มัชฌิมนิกาย	อุปริปณณาสกปาติ	(ภาษาบาลี)
ม.อ.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	มัชฌิมนิกาย	อุปปิณณาสก	(ภาษาไทย)
ม.ม.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	มัชฌิมนิกาย	มูลปณณาสก	(ภาษาไทย)
ม.ม.	(บาลี)	=	สุตตนต์ปิฎก	มัชฌิมนิกาย	มัชฌิมปณณาสกปาติ	(ภาษาบาลี)
ม.ม.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	มัชฌิมนิกาย	มัชฌิมปณณาสก	(ภาษาไทย)

อรรถกถาพระวินัยปิฎก

วิ.ม.อ.	(บาลี)	=	วินัยปิฎก	สมนุตปาสาทิกา	มหาวิภงฺกอุฏฺฐกถา	(ภาษาบาลี)
---------	--------	---	-----------	---------------	-------------------	------------

ปกรณ์วิเสส

วิสุทฺธิ	(บาลี)	=	วิสุทฺธิมคฺคปกรณ์	(ภาษาบาลี)
วิสุทฺธิ	(ไทย)	=	วิสุทฺธิมรรคปกรณ์	(ภาษาไทย)

วิสุทฺธิมรรคแปล ภาค ๓ ตอน ๑ ฉบับมามุงกุฎราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๑๐.

๒. การระบุหมายเลขพระไตรปิฎก

ในงานวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ใช้พระไตรปิฎกฉบับภาษาไทยมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เป็นหลักการอ้างอิงพระไตรปิฎกใช้ระบบระบุ เล่ม/ข้อ/หน้า เช่น พระไตรปิฎกจะแจ้ง เล่ม, ข้อ, หน้า, ตามลำดับตัวอย่างเช่น ส.ศ. (ไทย)๑๕/๑๔๐/๑๓๐ หมายถึงสุตตันตปิฎกสังยุตต นิกายสคาถวรรคเล่มที่ ๑๕ ข้อ ๑๔๐ หน้า ๑๓๐ เป็นต้น